

Un acord per rescatar les persones, els treballs i els salaris

És necessari un gran acord per sortir de la crisi.

La pandèmia provocada per l'extensió de la COVID-19 ha tingut conseqüències dramàtiques per a tot el món. El nostre país s'ha enfrontat a una experiència inèdita en la qual, per evitar l'extensió del virus i l'agreuiment del nombre de persones afectades, s'han pres mesures de paralització de l'activitat econòmica o restriccions a la mobilitat com mai no havíem vist.

Expressem tota la solidaritat, el suport i l'acompanyament sincer a les persones malaltes i als familiars i a l'entorn proper de les persones que han mort.

Malgrat el patiment, cal sortir de la crisi i tirar endavant. Ho hem de fer des de la reivindicació i el reconeixement al món del treball. Els treballs essencials van sostenir la societat quan gairebé tot es va aturar, per garantir els subministraments i els serveis bàsics de tota la població, i de vegades sense les mesures de protecció sanitària necessàries i posant en joc la seva pròpia integritat. Els treballs de cura, majoritàriament assumits per les dones, van mostrar-se insubstituïbles.

Ens en sortirem si reforcem els nostres serveis públics, que són la garantia per exercir els drets de ciutadania en igualtat. El nostre sistema sanitari, sociosanitari i de cures ha mostrat el valor dels seus professionals, però és el fet de comptar amb un sistema públic i universal prou finançat el que garanteix l'accés de tota la població a la salut i a les cures.

Mai més retallades en sanitat. Mai més mercantilització de les cures. Cal reforçar de manera decidida els serveis públics. Cal un gran acord per liderar la sortida de la crisi cap a un nou model industrial, energètic, turístic, de mobilitat i de comerç, de manera que les transicions siguin justes per a les persones i que no es quedi ningú enrere. Cal erradicar la vergonya del treball en les campanyes agrícoles que no garanteixen condicions de salut i d'habitatge mínimes. No es pot esperar a regularitzar les persones immigrades per garantir els drets humans. La cultura no pot quedar fora dels acords, tant per compensar l'aturada com per fer polítiques culturals com un bé comú, no només com un luxe per qui se'l pugui pagar. És de justícia tractar de manera digna les persones que fan digna la vida d'altres persones a les llars, en les qüestions de neteja, provisió d'aliments, salut i atenció social, a les residències per a la gent gran o de les persones dependents, o proporcionant informació, cultura o educació. No és admissible que milers de persones no hagin cobrat encara la seva prestació ni que la gent es trobi amb problemes burocràtics en la tramitació de l'ingrés mínim vital.

No podem admetre que el Govern de Catalunya tingui paralitzats els espais de diàleg amb els agents socials, que les meses de negociació col·lectiva de la Generalitat siguin una farsa, que no tinguem un pla acordat per al retorn a les escoles ni per gestionar les residències i que els serveis d'ocupació no s'hagin reforçat amb nous acords i més personal.

Sortirem de la crisi si no ens deixem arrossegar per la confrontació ni l'electoralisme. La crisi sanitària i econòmica més intensa que hem conegut en temps de pau no es pot abordar des de la dialèctica de la guerra. Ara la gent necessita treballar des de la concòrdia i allunyar-se de la crispació.

Demanem a les forces polítiques, socials i econòmiques un gran pacte per a la reconstrucció social i econòmica, capaç d'oferir un futur al jovent. Res més. Ni res menys.

Barcelona, 27 de juny de 2020

**#PERUNES
VIDES
DIGNES**